

mener dog, at et knivforbud som det foreslåede er at gå for langt.

Der er utrolig mange mennesker, der har en lommekniv på sig, uden at de af den grund er potentielle voldsforbrydere. De farligste knive er allerede forbudt, og de skarpeste, nemlig dem, vi har i køkkenet, er der ikke planer om at forbyde, selv om de også kan bruges til overfald. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget, som det ligger her, men vi vil selvfølgelig meget gerne diskutere spørgsmålet og være medvirkende til at lave en handlingsplan mod knivbæring.

Vi kunne forestille os forskellige initiativer, f.eks. at man gav alle uddannelsesinstitutioner en opfordring til at sætte et skilt op ved indgangen med teksten »Her må ikke bæres kniv«. Ligesom man har et skilt med en mobiltelefon med en streg over, kan man jo også have et med en kniv med en streg over, og man kunne overlade til de institutioner, hvor det kunne være et problem, selv at sige: Her prøver vi at håndhæve, at man ikke går med kniv.

Jeg mener, det er et problem, at man kriminaliserer eller på en eller anden måde mistænkeliggør en meget, meget stor del af befolkningen. Det virker latterligt og meget formynderisk at gøre det.

Noget af det, der har sat tingene på spidsen, er nogle af de skærende og stikkende ting, som jeg nævnte før i min korte bemærkning til hr. Helge Adam Møller. Man kan også forestille sig forbud mod glasskår, sakse, skruetrækkere osv., men det bliver jo fuldstændig u håndterligt i praksis.

Svaret på henvendelsen til Retsmedicinsk Institut, som er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, er, at for at en kniv skal være ufarlig, skal den have en klinge på ikke mere end 1-2 cm. Det er altså en meget lille kniv, og den er ikke meget værd, når man skal skrælle et æble eller snitte en bøgækæp, som det har været diskuteret tidligere i dag.

Jeg synes hellere, vi skulle prøve at finde ud af at komme knivstikkeriet til livs på en anden måde end ved at vedtage et forbud, som for det første ikke kan håndhæves, og for det andet vil gøre lovgiverne til grin i befolkningen, fordi vi simpelt hen ikke ved, hvad det er, vi har med at gøre. Jeg mindes, at på et tidspunkt, hvor Retsudvalget var på besøg i et af de danske fængsler, blev vi præsenteret for en samling våben, som de indsatte havde fabrikeret af redskaber eller materialer, som de havde fundet i deres celler el-

ler på arealet. Det var alt, lige fra plexiglasruder, som var blevet filet knivskarpe og sylespidse, til fjedre fra madrasserne, og hvad ved jeg. Alt kunne bruges til våben.

Vi må være indstillet på, at hvis der er nogle, der vil bruge våben, kan de også finde ud af at skaffe dem på en eller anden måde, og det kan vi altså ikke lovgive os ud af. Det vil være uigen-nemførligt, og det vil virke grotesk.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne allerførst have lov til at undre mig over, hvorfor der har været en så ultrakort høringsfrist på dette ret omfattende forslag, nemlig kun fra den 31. oktober til den 11. november. Flere af de organisationer, der skulle svare, har været inde på, at det simpelt hen er en så kort frist, at de har haft svært ved at nå at svare.

Jeg forstår ikke, hvorfor det er så vigtigt at få lovforslaget så hurtigt igennem. Især når det viser sig, at der faktisk ikke er flertal for forslaget, kunne det være, man skulle have givet sig lidt mere tid og også have givet organisationerne mulighed for at komme med nogle grundigere høringssvar, som vi måske kunne bruge i den videre debat.

KL 19.00

Enhedslisten er meget enig i, at det er utrolig vigtigt at komme med en række tiltag for at mindske antallet af våben i samfundet, og det er derfor, vi i mange år har arbejdet hårdt for at få skærpet våbenlovgivningen, få skærpet registreringen af skydevåben. Vi har også været meget optaget af den meget omtalte sag med politiets salg af våben, der er havnet ude på markedet i stedet for at blive destrueret.

Vi synes, det er væsentligt at se på, hvad vi kan gøre for at mindske antallet af våben, og herunder vil vi også gerne se på, hvordan vi kan skærpe straffen for overtrædelse af våbenlovgivningen for dermed at markere, at det at gå med våben er en alvorlig forbrydelse. Vi synes så ikke, at vi skal overbelaste de allerede fuldstændig overfyldte fængsler ved at sætte folk i fængsel, vi synes, at man skulle give folk samfundstjeneste i stedet for. Det kunne også være, at det på en række grupper ville virke mere afskrækkende at skulle ud at vaske gulv eller lave noget andet fysisk arbejde, hvis man overtræder våbenlovgivningen.

Det, vi er mest optaget af, er, hvordan vi får lavet en holdningsændring, så det ikke længere er sejt at gå med kniv. Hvad kan vi gøre for at støtte skoler, ungdomsklubber osv., som prøver